

रतौ वामा यथा—

‘दृष्टा दृष्टिमधो ददाति, कुरुते नालपमाभाषिता,
शय्यायां परिवृत्त्य तिष्ठति, बलादालिङ्गिता वेपते ।
निर्यान्तीषु सखीषु वासभवनाभिर्गन्तुमेवेहते,
जाता वामतयैव संप्रति मम प्रीत्यै नवोढा प्रिया ॥’

माने मृदुर्यथा—

‘सा पत्युः प्रथमापराधसमये सख्योपदेशं विना
नो जानाति सविभ्रमाङ्गवल्नावक्रोक्तिसंसूचनम् ।
स्वच्छैरच्छकपोलमूलगलितैः पर्यस्तनेत्रोत्पला
बाला केवलमेव रोदिति लुठल्लोलालकैरश्रुभिः ॥

समधिकलज्जावती यथा—

‘दत्ते सालसमन्थरं—’इत्यत्र (१०८ पृ.) श्लोके ।

यन्त्रणां व्याकुलभावम् । कामप्यनिर्वचनीयाम् । भावेन निगूढाभिप्रायेण किञ्चिद्-
भीरं दुरवबोधं वक्रिमणा लवं स्पृष्टं च यथा स्यात्तथा भाषते । उल्लापयन्तीं सादरं
कथयन्तीम् । ईहते चेष्टते ॥ सा पत्युरिति । अपराधोऽन्यनायिकासंगमः ।
प्राथमिकतज्ज्ञानसमये सख्या सख्येन वा य उपदेशस्तम् । विभ्रमः स्मरविकारः,
अङ्गस्य वलनं संवरणम्, ताभ्यां सहिता । यदि विभ्रमो न स्यात्तदा पत्युरपराधे
ईर्ष्यापि न स्यादिति भावः । वक्राया अपराधव्यञ्जिकाया उक्तेः संसूचनं कथनम् ।
पर्यस्ते चपले, व्याकुले वा नेत्रोत्पले यस्याः सा । रोदित्येव । न तु भ्रुकुटिवन्धा-
दिकं करोति । लुठन्तो लोलाश्चला अलका यत्र तैः ॥ ननु समधिकलज्जावती ताव-
द्रतौ प्रतिकूला भवतीति ‘रतौ वामा’ इत्यनेनैव तस्या ग्रहणे सिद्धे ‘समधिक-

१. वामतयेति । इति प्रतिकूलाचरणतयैव संप्रति नवसंगमे नवोढा नवपरिणीता
प्रिया मम प्रीत्यै जाता । अत्रेदमाकृतम्—अभिनवसमागमे वध्वाः प्रतिकूलवर्तित्वमेव
नितरां भूषणम् । अन्यथा गौरवराहित्येन दौःशील्यं स्यात् ॥

२. सविभ्रमेति । सविभ्रमं यथा स्यात्तथा अङ्गस्य भ्रुकुट्यादेः वल्ना स्वाभिप्रा-
याविष्करणाय चालनं वक्त्रीकरणम्, याश्च वक्रोक्तयः, ताभिः संसूचनमिति समस्तो
स्मरणम् । स्वच्छैरतिनिर्मलैः । अच्छयोर्निर्मलयोः कपोलयोर्मूलेन गलितैः । अञ्जनप-
त्ररचनाव्यपगमादश्रुकपोलयोः स्वच्छता, तेन रोदनाधिक्यम् । उत्तानशयनान्मूलेन
गलनम् । ‘अश्रुभिः’ इतीत्यंभूतलक्षणे तृतीया । अश्रुज्ञाप्यं विशिष्टं वा केवलं रोदनमेव
करोतीत्यर्थः ।

३. सख्येनेति । सख्येन सौहृदेनेत्येव पक्षो ज्यायान् ॥

साहि० १०